

Sygn. akt **XX GC 516/15**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 marca 2018 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie XX Wydział Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Edyta Bronowicka
Protokolant:	sekr. sąd. Agnieszka Gamus

po rozpoznaniu w dniu 22 marca 2018 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) **sp. z o.o. we W.**

przeciwko (...) **S.A. w W.**

o zapłatę

1. oddała powództwo w całości;
2. kosztami postępowania obciąża powoda;
3. ostatecznie rozliczenie kosztów postępowania pozostawia referendarzowi sądowemu.

SSO Edyta Bronowicka

Sygn. akt XX GC 516/15

UZASADNIENIE

Powód (...) Sp. z o.o. we W. (dawniej (...) Sp. z o. o. we W.), pozwem z 11 czerwca 2015 r., wniósł o zasądzenie od pozwanego (...) S. A. w W. kwoty 100 000 zł wraz z ustawowymi odsetkami i kosztami procesu.

Uzasadniając roszczenie objęte pozwem wskazał, że kwota dochodzona w niniejszym postępowaniu stanowi wartość wynagrodzenia premiowego, do wypłaty którego pozwany był zobowiązany na podstawie umowy agencyjnej. Powód podał, że w czerwcu 2013 r., zawarł z pozwanym umowę agencyjną dotyczącą pośrednictwa ubezpieczeniowego. Zasady wypłaty wynagrodzenia premiowego z tytułu wykonywania powyższej umowy określał „Regulamin wynagrodzenia premiowego Agenta Ubezpieczeniowego (...) z tytułu umów ubezpieczenia zawieranych na rzecz (...) S.A. na rok 2013”. Pozwany w lutym 2015 r., poinformował powoda o wstrzymaniu wypłaty premii kwartalnej za IV kwartał 2014 r., na okres dwóch lat. Zdaniem powoda wstrzymanie wypłaty premii kwartalnej nie miało podstawy prawnej. Natomiast brak jej wypłaty stanowił niewykonanie umowy agencyjnej przez pozwanego. Powód podniósł, że brak było również podstaw do kwestionowania uprawnień powoda do premii rocznej. Spełnione zostały bowiem

warunki określone w § 4 ust. 1 regulaminu wynagrodzenia premiowego. Pozwany zatem także w odniesieniu do tej premii bezpodstawnie odmówił wypłaty (pozew, k. 3 – 9).

Pozwany (...) S. A. w W. w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych. Pozwany przyznał, że zawarł z powodem umowę agencyjną. Wskazał jednak, że treść umowy została zmieniona aneksem z 15 kwietnia 2014 r. Pozwany przyznał również, że pomiędzy stronami został podpisany regulamin wynagrodzenia premiowego na rok 2013 r. Zakwestionował żądanie pozwu co do zasady, jak i co do wysokości. Podniósł, że regulamin wynagrodzenia premiowego łączący strony obejmował regulację wypłaty wynagrodzeń premiowych wyłącznie w roku 2013. Wypłaty premii pozwanego na rzecz powoda za rok 2014 mogły mieć charakter wyłącznie uznaniowy i były wyrażone dobrą wolą pozwanego, bowiem dokument regulujący zasady wypłaty premii za rok 2014, nigdy nie został przez strony ostatecznie uzgodniony i podpisany. Z tej chociażby przyczyny żądanie wypłaty premii za rok 2014, z powołaniem się na postanowienia regulaminu ustanowionego przez strony na rok 2013 są całkowicie bezpodstawne. Pozwany podał, że powód w trakcie wykonywania umowy agencyjnej, nie stosował się do standardów przyjętych przez strony w ramach łączącego ich stosunku prawnego. Ponadto powód powiązany był z Kancelarią (...) Sp. z o. o. we W., która nabywała wierzytelności z tytułu umów ubezpieczenia od klientów pozwanego, a następnie występowała z powództwami przeciwko pozwanemu z tytułu tych umów. Powód nie wywiązywał się z podstawowego obowiązku zachowania lojalności oraz uczciwości wobec pozwanego. Roszczenie objęte pozvem jest w tych okolicznościach nie tylko nieuzasadnione, ale również sprzeczne z zasadami współżycia społecznego. Pozwany podniósł, że powód twierdząc, że zaistniały przesłanki wypłaty premii kwartalnej, nie przedłożył na te okoliczności żadnych dowodów (odpowiedź na pozew, k. 130 – 133).

Powód w piśmie procesowym z 23 września 2015 r. wskazał, że żaden z klientów pozyskanych przez niego na rzecz Kancelarii (...) Sp. z o. o. we W. nie wytoczył powództwa przeciwko pozwanemu. Jednocześnie podał, że nie ma możliwości dokładnego wyliczenia wysokości należnej mu premii kwartalnej ani rocznej, bowiem dane niezbędne do ich ustalenia posiada pozwany (pismo, k.198 – 202).

Pozwany w piśmie procesowym z 9 grudnia 2015 r., zaprzeczył jakoby dokonał wypłaty stronie powodowej premii za III kwartał 2014 r., według zasad obowiązujących w regulaminie premiowania za rok 2013 r. Stwierdził, że naliczenie i wypłata tej premii miały charakter wyłącznie uznaniowy (pismo, k.222- 223v).

Pismem z dnia 10 października 2017 r. Powód rozszerzył powództwo, żądając zasądzenia kwoty 144.257,96 zł wraz z odsetkami oraz kosztami postępowania. Na rozprawie w dniu 11 października 2017 r. powód doprecyzował, że wnosi o zasądzenie odsetek ustawowych za opóźnienie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwany (...) S. A. w W. (jako zleceniodawca), w dniu 28 czerwca 2013 r., zawarł z powodem (jako agentem) umowę agencyjną, na podstawie której agent upoważniony został do stałego wykonywania czynności pośrednictwa ubezpieczeniowego przy zawieraniu i wykonywaniu umów ubezpieczenia (§ 3 umowy).

Strony postanowiły, że czynności agencyjne, w ramach działalności agencyjnej prowadzonej przez powoda na rzecz pozwanego, mogą być wykonywane wyłącznie przez powoda osobiście oraz przez osoby wykonujące czynności agencyjne (§ 4 umowy).

W celu należytego wykonywania umowy, niezależnie od innych określonych w niej obowiązków, powód zobowiązany był m.in. do: należytego współdziałania z pozwanym, pracownikami, oraz współpracownikami pozwanego, w tym udzielania wyjaśnień na żądanie tych podmiotów, w formie wymaganej przez pozwanego, w zakresie spraw związanych z wykonywaniem umowy; dbałości o ochronę dobrego imienia pozwanego poprzez rzetelne i profesjonalne reprezentowanie pozwanego, przy zachowaniu należytej dbałości o właściwą prezentację pozwanego, tj. zgodną z przepisami prawa, regulaminami, standardami, instrukcjami i wytycznymi pozwanego; podejmowania, w zakresie prowadzonych spraw, czynności niezbędnych do należytej ochrony interesów klientów, ubezpieczających, ubezpieczonych i innych uprawnionych z umowy ubezpieczenia oraz pozwanego; przekazywania podpisanych umów

ubezpieczenia oraz oświadczeń, zawiadomień i innych dokumentów związanych z zawarciem lub wykonywaniem umów ubezpieczenia do siedziby pozwanego umowy w terminie nie dłuższym niż 3 dni robocze, od daty ich podpisania lub doręczenia agentowi (§ 5 ust. 2 pkt 8, 9, 10 umowy).

Strony uzgodniły, że z tytułu wykonywania obowiązków wynikających z umowy powodowi przysługuje wynagrodzenie. Wysokość i zasady wynagrodzenia określał załącznik do umowy (§ 10 ust.1 umowy). Regulaminy, standardy, instrukcje i wytyczne pozwanego miały być ogłaszane i doręczane powodowi w formie elektronicznej, za pośrednictwem poczty elektronicznej na adres udostępniony powodowi przez pozwanego (§ 14 ust.8 umowy).

W okresie obowiązywania umowy, powód nie mógł bez zgody pozwanego oferować innych umów ubezpieczenia oraz innych produktów i usług finansowych niż umowa ubezpieczenia lub produkty i usługi finansowe oferowane przez pozwanego i jego partnerów (§ 8 ust.1 pkt 2 umowy). W okresie obowiązywania umowy, jaki i 2 lata po jej rozwiązaniu lub wygaśnięciu, powód zobowiązany był do niepodejmowania jakichkolwiek działań w celu rozwiązania umów ubezpieczenia, w tym zawartych, obsługiwanych lub wykonywanych za jego pośrednictwem (§ 8 ust.2 umowy).

Dowód: umowa agencyjna, k. 31 -47

Strony 28 czerwca 2013 r., zawarły również „umowę standardy dla wariantu I a Placówki Agencyjnej”, zmienioną aneksem z 15 kwietnia 2014 r. Z załącznika nr(...) do tej umowy oraz z załącznika do umowy agencyjnej, określających wytyczne dla agentów dotyczące standardów sprzedaży produktów ubezpieczeniowych wynikało m.in., że powód zobowiązany był prowadzić działalność w prawy, rzetelny i uczciwy sposób. Jednocześnie nie prowadzić działalności mającej wpływ na wykonanie obowiązków wobec pozwanego i jego klientów lub utrudniającej prowadzenie tych obowiązków.

Dowód: załącznik nr 3, k.168 – 170; załącznik do umowy agencyjnej, k. 171 - 172

Powód począwszy od kwartału następującego po kwartale, w którym podpisał regulamin wynagrodzenia premiowego, nabywał prawa do premii kwartalnej za dany kwartał, pod warunkiem osiągnięcia w tym kwartale poziomu sprzedaży w wysokości co najmniej 60 000 zł. Przy obliczaniu poziomu sprzedaży za dany kwartał uwzględniane były tylko te umowy ubezpieczenia, których zawarcie zostało potwierdzone przez pozwanego polisą. Stopień realizacji kryteriów niezbędnych do uzyskania prawa do premii kwartalnej był ustalany według stanu na ostatni dzień każdego kwartału, tj. 31 marca, 30 czerwca, 30 września, 31 grudnia. Premia kwartalna była wypłacalna jednorazowo na rachunek powoda, po doręczeniu rachunku bądź faktury.

Dowód: § 3 ust. 1,2,4,6 Regulaminu wynagrodzenia premiowego agenta ubezpieczeniowego w sieci placówek agencyjnych z tytułu umów ubezpieczenia zawieranych na rzecz (...) S. A. na rok 2013 , k 51 – 57.

Aneksem z 15 kwietnia 2014 r., strony zmieniły postanowienia umowy agencyjnej ustalając m.in., że w uzasadnionych przypadkach, na podstawie decyzji, pozwany może wstrzymać wypłatę prowizji do wyjaśnienia lub zmiany zasady wypłaty wynagrodzenia, w tym z up – front na inkaso. Strony ustaliły, że każda z nich może rozwiązać umowę z zachowaniem 3 - miesięcznego okresu wypowiedzenia, za wypowiedzeniem złożonym w formie pisemnej pod rygorem nieważności, ze skutkiem na koniec miesiąca kalendarzowego.

Dowód: § 10 ust. 4, § 13 ust.3 aneksu, k.150-157

Pismem z 9 grudnia 2014 r., pozwany złożył powodowi oświadczenie o wypowiedzeniu umowy agencyjnej z zachowaniem okresu wypowiedzenia wynikającego z umowy.

Dowód: wypowiedzenie, k. 58

Następnie pismem z 27 lutego 2015 r., pozwany poinformował powoda o wstrzymaniu z tym dniem wypłaty premii kwartalnej naliczanej zgodnie z regulaminem wynagrodzenia premiowego agenta ubezpieczeniowego w sieci placówek agencyjnych z tytułu umów ubezpieczenia zawieranych na rzecz (...) S.A. na rok 2014, za czwarty kwartał 2014 r., na 2

lata. Jednocześnie wskazał, że jest to uzasadnione wątpliwościami dotyczącymi możliwości utrzymania w mocy umów ubezpieczenia zawartych od 1 października do 31 grudnia 2014 r., stanowiącymi podstawę do naliczenia premii.

Dowód: pismo, k. 59

Powód wezwał pozwanego do podania wysokości premii kwartalnej za IV kwartał 2014 r., oraz rocznej za 2014 r. i jej wypłaty w terminie 7 dni od dnia otrzymania wezwania.

Dowód: wezwanie, k. 70

P. P. będący jedynym wspólnikiem powodowej spółki, od lipca 2013 r. do stycznia 2015 r., był jednym ze (...) Sp. z o. o. we W.. Od listopada 2014 r., spółka funkcjonowała pod firmą Kancelaria (...) Sp. z o. o. Do listopada 2014 r., P. P. był również jednym z członków zarządu tej spółki. Spółka zajmowała się m.in.: kupnem wierzytelności, które przysługiwały ubezpieczonym w stosunku do ubezpieczyciela pozwanego

Dowód: odpis pełny z rejestru przedsiębiorców, k. 287 – 289; zestawienie spraw prowadzonych z powództwa Kancelarii (...), k. 290-290v

Powyższy stan faktyczny sąd ustalił na podstawie dokumentów załączonych do pozwu, odpowiedzi na pozew, oraz dalszych pism procesowych, a także oświadczeń stron o faktach, które strona przeciwna przyznała, bądź co do których nie wypowiedziała się (art. 229, 230 k.p.c.). Sąd, uznał fakty wynikające z niekwestionowanych kserokopii dokumentów za przyznane przez stronę pozwaną na podstawie art. 230 k.p.c. i uwzględnił je ustalając stan faktyczny sprawy. Stanowisko takie zajął również Sąd Apelacyjny w R. w wyroku z dnia 11 kwietnia 2013 r. (sygn. akt I ACa 31/13, Lex nr 1313413) stwierdzając, że dopuszczalna jest sytuacja, w której strona przedkłada odbitkę ksero zamiast właściwego dokumentu, jeżeli strona przeciwna nie kwestionuje tej kserokopii i nie wnosi o dostarczenie dokumentu oryginalnego. W tej sytuacji sąd może odstąpić od obowiązku zażądania oryginału dokumentu, jeżeli przyjmie, że nastąpiło w ten sposób przyznanie przez stronę przeciwną faktów objętych tą kserokopią (art. 229 k.p.c.), bądź też ich przemilczenie przez stronę przeciwną (art. 230 k.p.c.), co uprawnia sąd do przyjęcia tych faktów za prawdziwe bez dowodu. Strony nie kwestionowały autentyczności i prawdziwości przedłożonych w sprawie dokumentów.

Świadek W. S. (k.346), potwierdził, że był (...) spółki Kancelarii (...). Nie posiadał wiedzy o sprawie. Sąd uznał zeznania świadka za wiarygodne. .

Świadek A. P. (matka prezesa zarządu powodowej spółki), zeznała, że współpracowała ze spółka Kancelarii (...) trzy lata, spółka zajmowała się odzyskiwaniem pieniędzy od ubezpieczycieli. Spółka zatrudniała dwie osoby do pozyskiwania klientów. Sąd dał wiarę zeznaniom świadka.

Świadek A. S. (k.346v) zeznał, że był w 2016 r., (...) spółki Kancelarii (...). Od kwietnia/maja jest (...) spółki Kancelaria (...). P. P. zna od 2010/2011 r., utrzymują relacje towarzyskie i zawodowe.

Zeznania świadka Ł. H. (k.311) Sąd uznał za wiarygodne jednak nie wnoszące nic istotnego dla rozstrzygnięcia sprawy.

Świadek M. S. (k. 309), potwierdziła, że prowadziła z powodem korespondencję e – mailową, z której wydruki znajdują się w aktach sprawy na k. 72 – 125. Wskazała, że odmowa wypłaty premii następowała tylko z powodu upadłości polis (odstąpienia klientów od umów). Regulaminy były co roku inne. Podała, że premia dla powoda została wyliczona, jednak wstrzymano jej wypłatę. Sąd dał wiarę tym zeznaniom.

Świadek J. P. (k.403) zeznał, że podstawą wypłaty premii rocznej i kwartalnej był regulamin. Regulaminy były ustalane na poszczególne lata. Sąd dał wiarę tym zeznaniom.

Sąd odmówił częściowo wiarygodności zeznaniom P. P. słuchanego w sprawie w charakterze strony powodowej. Wskazał o, że był właścicielem spółki Kancelarii (...), znał N. S., pełnomocnika procesowego wytaczającego powództwa przeciwko pozwanemu. Spółkę sprzedał w lutym 2017 r. Nie pamiętał w jakiej wysokości dostał premię w 2013 r.

(od kilku do kilkunastu tysięcy). Jego zdaniem zawarł trzy razy więcej umów na rzecz pozwanego, niż wynika to z zestawienia na k. 402. Jego mama A. P., utworzyła spółkę Kancelaria (...), ponieważ sama była poszkodowana przez (...). Uprawiał sport z F. K., pełnomocnikiem spółki Kancelaria (...), który wytaczał powództwa przeciwko pozwanemu. Powyższe spółki oraz powodowa spółka, posiadały siedzibę pod jednym adresem. Zeznania strony były niespójne, wewnątrz sprzeczne (twierdził, że w IV kwartale zawarł 3 x więcej umów niż III, bowiem klienci byli bardziej zamożni). Strona posiadała luki w pamięci odnośnie faktów istotnych w sprawie.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Bezspornym w sprawie był fakt, że strony łączył umowa agencyjna zawarta w trybie art. 758 § 1 k.c. Zgodnie z treścią tego przepisu prawnego przez umowę agencyjną przyjmujący zlecenie (agent) zobowiązuje się, w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa, do stałego pośredniczenia, za wynagrodzeniem, przy zawieraniu z klientami umów na rzecz dającego zlecenie przedsiębiorcy albo do zawierania ich w jego imieniu. Umowa agencyjna należy do kategorii umów opartych na szczególnym (najwyższym) zaufaniu stron (umowy uberrimae fidei). W literaturze do tej kategorii zalicza się w szczególności różne postacie pośrednictwa oraz umowę ubezpieczenia. Samodzielność agenta, niejednokrotnie wzmocniona szerokim zakresem umocowania do dokonywania czynności prawnych w imieniu dającego zlecenie, zwiększa ryzyko gospodarcze w relacjach między agentem a dającym zlecenie. Zwiększenie ryzyka jest równoważone szczególnymi powinnościami stron stosunku agencji, zwłaszcza w zakresie wzajemnego informowania się o kwestiach mających znaczenie dla powodzenia przedsięwzięcia gospodarczego dającego zlecenie oraz zabezpieczenia interesów majątkowych agenta. Przepisy kodeksu cywilnego o umowie agencyjnej tworzą precyzyjny wykaz wspomnianych powinności. Jednocześnie oparcie stosunku agencji na szczególnym zaufaniu stron determinuje poziom należytej staranności w wykonaniu zobowiązania (art. 354 i 355 k.c.) Z zagadnieniem tym wiąże się kwestia obowiązku lojalności między stronami umowy agencyjnej wyrażony w art. 760 k.c.

W przedmiotowej sprawie powód domagał się zapłaty od pozwanego należności z tytułu premii kwartalnej oraz rocznej za rok 2014, podnosząc że spełnił przesłanki warunkujące ich wypłatę, określone w regulaminie wynagrodzenia premiewego agenta na rok 2013.

Pozwany kwestionował żądanie powoda, wskazując na jego nielojalność przy wykonywaniu umowy agencyjnej. Podnosił również, że przyznanie premii za rok 2014, miało charakter uznaniowy, bowiem strony nie podpisały regulaminu wynagrodzenia premiewego za rok 2014.

W ocenie Sądu Okręgowego, zgodzić się należy, ze stanowiskiem pozwanego, iż powód przy realizacji umowy nie zachował lojalności wobec pozwanego. Lojalność agenta należy rozumieć jako powinność współdziałania przy wykonywaniu zobowiązania w sposób odpowiadający jego celowi społeczno-gospodarczemu, zasadom współzycia społecznego ustalonym zwyczajom. Z postanowień łączącej strony umowy agencyjnej wynikało, że powód w zakresie spraw związanych z wykonaniem umowy zobowiązany był do dbałości o ochronę dobrego imienia pozwanego poprzez rzetelne i profesjonalne reprezentowanie pozwanego. Jednocześnie z załącznika do umowy wynikał obowiązek powoda prowadzenia działalności w sposób prawy, rzetelny i uczciwy. Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy w szczególności zeznania świadków wykazał, że powód był współnikiem i członkiem zarządu spółek Kancelaria (...) oraz Kancelaria (...), których przedmiotem działalności było nabywanie wierzycielności z tytułu umów ubezpieczenia od klientów pozwanego, lub jego byłych klientów a następnie wytaczanie powództw przeciwko pozwanemu z tytułu tych umów. Powód nie wywiązał się zatem z podstawowego obowiązku zachowania lojalności oraz uczciwości wobec pozwanego, bowiem z jednej strony na podstawie zawartej z pozwanym umowy agencyjnej, pozyskiwał na jego rzecz klientów. Z tego tytułu otrzymywał stosowną prowizję. Jednocześnie pomioty z nim powiązane nabywały wierzycielności od klientów pozwanego i występowały wobec pozwanego z roszczeniami.

Ponadto powód nie wykazał spełnienia przesłanek warunkujących wypłatę wynagrodzenia premii kwartalnej, ani rocznej Ciężar dowodu w tym zakresie stosownie do treści art. 6 k.c. spoczywał na powodzie, jako wywodzącym z tych okoliczności skutki prawne. Powód w powyższym zakresie ograniczył się jedynie do stwierdzenia, że

zaistniały przesłanki wypłaty premii, powołując się na postanowienia regulaminu z 2013 r. Powód, na okoliczność obowiązywania tego regulaminu w 2014 r., nie przedstawił żadnych dowodów. A wobec stanowiska pozwanego, który podnosił, że regulamin wynagrodzenia premii na rok 2013, miał zastosowanie jedynie do premii wypłacanych w roku 2013 r. oraz wobec zeznań świadków M. S. oraz J. P., którzy twierdzili, że regulaminy wynagrodzeń premii, ulegały zmianie co roku, nie było uzasadnione przyjęcie, że podstawę do wypłaty powodowi premii kwartalnej i rocznej za 2014 r., stanowił regulamin wynagrodzenia premiowego na rok 2013 r. Jednocześnie powód nie udowodnił, że strony podpisały regulamin wynagrodzenia premii na rok 2014. Brak takiego dokumentu, potwierdza słuszność stanowiska strony pozwanej, iż wypłata powodowi premii za rok 2014 r., miała charakter wyłącznie uznaniowy i była wyrażona jedynie dobrą wolą pozwanego, bowiem dokument regulujący zasady wypłat premii za rok 2014, nie został przez strony, ani uzgodniony, ani podpisany.

Wbrew twierdzeniom powoda, pozwany uprawniony był do wstrzymania wypłaty premii. Uprawnienie to wynikało z § 10 ust. 4 aneksu z 15 kwietnia 2014 r., do umowy agencyjnej, w którym strony postanowiły, że w uzasadnionych przypadkach, na podstawie decyzji, pozwany może wstrzymać wypłatę prowizji do wyjaśnienia lub zmiany zasady wypłaty wynagrodzenia.

Powód nie podjął również właściwej inicjatywy dowodowej w celu wykazania wysokości roszczenia. W toku procesu przyznał, że nie był w stanie wyliczyć wysokości premii, bowiem dane niezbędne do jej wyliczenia były w posiadaniu pozwanego. Pozwany wprawdzie przedstawił część danych na zobowiązanie Sądu, zgodnie z wnioskiem dowodowym powoda (wyliczenia na k. 257, załączone do pisma z dnia 6.10.2017 r.), jednakże w żaden sposób nie pozwalają one na zweryfikowanie wysokości żądania pozwu. Powód reprezentowany w sprawie przez profesjonalnego pełnomocnika, nie zawniósł o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego sądowego na powyższą okoliczność. W ocenie Sądu Okręgowego dowód ten był niezbędny do ustalenia wysokości roszczenia powoda.

O kosztach procesu orzeczona, na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. Sąd ostateczne rozliczenie kosztów postępowania pozostawił referendarzowi na podstawie art. 108 § 1 k.p.c.

SSO Edyta Bronowicka

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

SSO Edyta Bronowicka